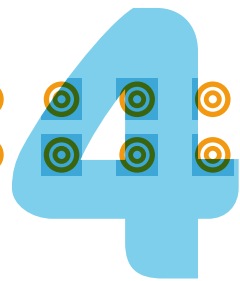

Actiekrant

Cultuurbereik

Rotterdam

Op 31 december 2008 eindigt het Actieprogramma Cultuurbereik, dat in 2001 is opgestart. Het doel was om cultuur bij een breder publiek op de agenda te krijgen. Maar is dat ook gelukt? In deze laatste nieuwsbrief blikken adviseurs, onderzoekers, cultuurscouts en andere betrokkenen bij het Rotterdamse Actieprogramma terug op de afgelopen acht jaar. Eén ding is zeker: het was een leerzame periode waarin ontzettend hard gewerkt is.

Een nieuwe vorm van acquisitie

1

Column | Acht jaar Actieprogramma Cultuurbereik. Wat heeft het opgeleverd? Is er sprake van meer cultuurparticipatie en is er grotere aandacht ontstaan voor kunst en cultuur in de Rotterdamse wijken? Deze vragen kwamen de afgelopen periode veelvuldig aan de orde tijdens de verschillende onderzoeken die het actieprogramma

begeleidden. Het waren vragen waarop niet altijd en op elk moment een eenduidig antwoord te geven was. Halverwege de actieplanperiode ondervroeg een ministeriële commissie mij nogal dwingend naar de concrete resultaten van het ACB. Door een lichte paniek bevangen over zoveel onverwachte ambtelijke doortastendheid, vergeleek ik het ACB met een homeopathisch middel. 'Ja, het werkt als je er in gelooft en dan moet je ook nog behoorlijk wat geduld hebben want het doet slechts langzaam zijn werk.' Als je wilt dat iets slaagt, moet je er uiteraard in de eerste plaats in geloven, maar los van ieder geloof zijn er na acht jaar toch aardig wat positieve en concrete resultaten van het ACB te zien. Je kunt constateren dat de kunst- en cultuursector zich intensiever naar de stad heeft toegekeerd en de kunstinstellingen veel meer in gesprek zijn geraakt met de bewoners in de wijken. Meer dan ooit het geval is geweest.

'Ja, het werkt als je er in gelooft en dan moet je ook nog behoorlijk wat geduld hebben want het doet slechts langzaam zijn werk.'

Dit geldt zeker ook voor ons museum. Voor een Stadsmuseum als het 'Historisch' is de band met de stad en haar bewoners cruciaal. Die relatie moet naar onze mening niet alleen zichtbaar zijn in het tentoonstellingsprogramma maar ook in het verzamelbeleid. Voor het laatste wordt zelfs een speciale aanduiding gebruikt: 'parti-

perend verzamelen'. Voor deze nieuwe vorm van acquisitie hebben we dankbaar van de mogelijkheden van het actieprogramma gebruik gemaakt door de Rotterdamse wijken in te trekken. Samen met de bewoners en een wijkconservator op zoek naar de moderne stadscultuur. Het verzamelen van erfgoed van nieuwe Rotterdammers en van jongeren kon zo een hogere prioriteit krijgen. Komende generaties zullen in ons museum straks kunnen zien hoe Rotterdammers in 2008 leefden. Hoe bijvoorbeeld verschillende jongerengroepen, ondanks grote verschillen in lifestyle, één ding gemeen hadden: liefde voor hun Rotterdam-Zuid en hoe zij dat vertaalden in een typisch stedelijke lifestyle, gebonden aan de RET-zone 5314. De SouthFits, de smaak van Zuid met een eigen identiteit en een eigen plaats in de stad mede dankzij het ACB in het museum. Een betere win-win situatie, met de geschiedschrijving van Rotterdam als extra bonus, is er mijn inziens niet.

Hans Walgenbach,
directeur Historisch Museum Rotterdam.

‘De cultuurscouts blijven doen wat ze doen.’

Inmiddels zijn ze negen man sterk, maar de eerste die in 2002 als Rotterdamse cultuurscout begon, was Jolanda Copier (35). Ze blikt terug op zes jaar werkzaam zijn in Charlois, op acht jaar Actieprogramma Cultuurbereik en presenteert de nieuwe Digitale Culturele Kaart Rotterdam.

In Rotterdam is in bijna iedere deelgemeente een cultuurscout actief. De taak van de cultuurscout bestaat uit adviseren, bemiddelen en het koppelen van (amateur)kunstenaars aan culturele partijen en initiatieven. Het doel is om het culturele klimaat in de deelgemeente te verbeteren. ‘Toen ik begon, in 2002, was het takenpakket van de cultuurscout nog maar weinig gekaderd,’ vertelt Jolanda Copier over haar eerste maanden als cultuurscout in deelgemeente Charlois. ‘Het doel was duidelijk: nieuwe doelgroepen in aanraking brengen met kunst en cultuur. Maar het was heel erg zoeken, want wat doe je wel en wat niet?’ Inmiddels, zes jaar later, heeft Copier er acht collega’s bijgekregen en is de cultuurscout uitgegroeid tot een bekend begrip in de Rotterdamse culturele sector. ‘Mensen weten wat je voor ze kunt betekenen en waar ze je kunnen vinden. Dat geldt zowel voor de culturele instellingen als voor de buurtbewoners.’

Klankbord

Uit het Actieprogramma Cultuurbereik krijgen de cultuurscouts een budget, dat zij mogen inzetten om projecten in de deelgemeente te subsidiëren. Wijkbewoners, kunstenaars en instellingen die een activiteit willen organiseren, of een ander kunstzinnig plan hebben, kunnen daarmee een financieel steuntje in de rug krijgen. ‘Maar,’ zegt Copier, ‘het gaat niet alleen om geld, we delen vooral onze kennis. We hebben een adviserende functie en zullen altijd proberen koppelingen te maken met bestaande initiatieven. We gaan niet op elke vraag in en nemen pas een project aan als cultuurparticipatie er goed in vertegenwoordigd is. Toch hoeven we bijna nooit plannen af te wijzen, omdat we vaak al in een vroeg stadium betrokken worden en kunnen bijsturen als dat nodig is.’ Over het Actieprogramma Cultuurbereik is Copier positief: ‘Als ik in LCC De Larenkamp 150 mensen naar een voorstelling van het Scapino Ballet zie kijken, denk ik: wat geweldig dat dat gebeurt, wat is er veel bereikt. Het valt niet mee om nieuwe doelgroepen te overtuigen. Je moet je marketingmethoden aanpassen, gewoon je flyers verspreiden is niet genoeg. Op dat gebied valt er nog wel terrein te winnen.’

Digitale Culturele Kaart Rotterdam

Eén van de eerste taken die Copier als eerste cultuurscout van Rotterdam had, was het ontwikkelen van een Culturele Kaart. Ze gaf drie papieren versies uit, waar onlangs een vierde, digitale editie aan toegevoegd is, de Digitale Culturele Kaart Rotterdam. Kunstenaars, ontwerpers, culturele instellingen, culturele initiatieven, vrijwilligersorganisaties en vele anderen in de culturele sector kunnen zichzelf hierop zetten, zodat anderen hen met één druk op de knop kunnen vinden. Copier: ‘De papieren Culturele Kaart blijft bestaan, maar de digitale is een extra instrument om culturele initiatieven in de wijken zichtbaar te maken en om netwerken in de culturele sector te verstevigen en te verbeteren.’

‘Nu plukken we de vruchten.’

Het leven na ACB

Hoewel het Actieprogramma ten einde loopt, zal er voor de cultuurscouts niet heel veel veranderen, verwacht Copier: ‘Wij blijven doen wat we doen. We blijven een klankbord voor de instellingen, we gaan door met het uitbouwen van ons netwerk en we blijven op zoek naar talent in de wijken. We hebben onze plek verworven en daarvan plukken we nu de vruchten.’

WWW.STICHTINGNRC.NL

De zin en onzin van evaluatie-onderzoek

Volgens Letty Ranshuysen

Gedurende het traject Actieprogramma Cultuurbereik heeft Onderzoeksbureau Letty Ranshuysen uitgebreid onderzoek gedaan naar de effecten van cultuurscouts en de projecten Cultuurbuur en Musea in de wijken. In november presenteert ze haar evaluatie van drie wijkprogramma's.

‘Blijf evalueren. Geen ellenlange verslagen, maar beknopte, kritische zelfreflectie.’

Waarom is onderzoek doen belangrijk? ‘Het Actieprogramma Cultuurbereik is opgezet om te zoeken naar nieuwe manieren om een breder publiek te bereiken met kunst en cultuur. Er is in acht jaar tijd veel geëxperimenteerd. Met modern ballet in de wijkcentra, met excursies naar musea in het centrum, met nieuwe media om jongeren te bereiken. Je doet die experimenten om ervan te leren, om te kijken wat nou de beste manier is om nieuwe publieksgroepen te bereiken. Om dit te leren moet je je fouten durven te benoemen, maar ook succesfactoren blootleggen. Pas dan heb je er iets aan voor de toekomst.’

Wat zijn de uitkomsten van het evaluerend onderzoek dat je gedaan hebt, in een notendop? ‘Wat me opvalt, is dat de drie wijkprogramma's in een ontzettende stroomversnelling zijn geraakt in de afgelopen twee jaar. Na veel worstelen in het begin is de werkwijze efficiënter geworden, men is zich meer bewust van wat wel en wat niet goed werkt en de werkstructuur is verbeterd. Er is een goede basis gelegd.’

Wat is de rol van de onderzoeken geweest in die stroomversnelling? ‘Ik heb met mijn onderzoeken onder andere inzichtelijk willen maken waar kansen lagen, die tot dan toe onbenut waren. Zo heb ik ervoor gepleit om, in plaats van steeds opnieuw het wiel uit te vinden, voort te borduren op succesvolle methodieken. Dat is heel goed opgepikt door sommige instellingen. Kijk maar naar de projecten van Villa Zebra of het Historisch Museum Rotterdam in 2008: dat zijn series van gelijksoortige projecten die telkens, met verbeteringen, in andere wijken plaatsvinden. In het beleidsplan 2009-2012 over de cultuurscouts wordt regelmatig naar de evaluatie verwezen en de term ‘Culturele brug-

genbouwers’ is er overgenomen. In de beleidsvoornemens voor Cultuurbuur ten aanzien van 2008 is ook voortgeborduurd op uitkomsten uit de evaluatie. Terugkerend knelpunt, zo is te lezen in de evaluatie, is marketing. ‘Er wordt aan gewerkt, maar het blijft lastig. Cultuur in de wijken vraagt om een andere manier van communiceren. Dat besef is er wel, maar nog steeds wordt er te weinig ingezet op middelen als mond-tot-mondreclame en het opbouwen van een goed adressenbestand. Zowel van ambassadeurs, oftewel publiek dat enthousiast is geworden, als van intermediairs, mensen die in contact staan met een bepaalde doelgroep en reclame kunnen maken. Ook follow up blijft een belangrijk punt van aandacht. Het is zonde om heel veel energie te steken in het opbouwen van een netwerk, wat vaak gebeurt bij een wijkproject, wanneer je het maar een keer gebruikt.’

Je hebt de evaluatie Wijk in, Wijk uit genoemd.

Waarom? ‘Om aan te geven dat je niet alleen kunst en cultuur uit het centrum naar de wijken kunt brengen, maar ook inzichten en publiek uit de wijken naar het centrum kunt halen. De wijkprojecten vergroten het inzicht bij culturele instellingen over het referentiekader van nieuwe publieksgroepen. Ook wordt er materiaal en talent opgespoord, dat in het centrum van de stad wordt getoond. Bovendien gebeuren er in het centrum dingen die je niet in de wijken mee kunt maken. Het Philharmonisch Orkest past niet in zijn geheel in een LCC. Voor een grote, evocatieve expositie over tapijten uit Anatolië moet je toch echt naar de Kunsthal. Er is de afgelopen acht jaar heel veel geïnvesteerd in de beweging naar de wijken toe. Er zou de komende tijd gekeken kunnen worden hoe die terugwaartse beweging te stimuleren is. Bijvoorbeeld door aantrekkelijke groepsuitstapjes waarmee wijkbewoners naar de instellingen in het centrum kunnen komen.’

Jouw onderzoeken zitten erop. Wat zou je de instellingen mee willen geven voor de toekomst? ‘Dat ze hun projecten blijven evalueren. Schrijf op wat goed ging en wat niet goed ging. Geen ellenlange, legitimerende verslagen, maar een beknopte, kritische zelfreflectie.’

WWW.LETTYRANSHUYSEN.NL

Wat vind jij?

De begeleidingscommissie kijkt terug

V.L.N.R.: ANNA ELFFERS, EDDY TUTUARIMA, HUGO MULDER EN FRANS MEIJER

Om het Actieprogramma Cultuurbereik zo goed mogelijk te laten werken, is er een begeleidingscommissie actief. Deze begeleidt het Actieprogramma en adviseert onder andere de directeur van de dienst Kunst en Cultuur over de programma's. Nog even en de taak van de commissie zit erop. In een kringgesprek kijken ze terug op de afgelopen jaren. '

Toen het Actieprogramma Cultuurbereik in 2001 van start ging, vormde een aantal directeurs van kunstinstellingen samen een begeleidingscommissie. Na vier jaar is de samenstelling veranderd. Tegenwoordig vormen mensen uit het veld de commissie, die met iets meer afstand naar de instellingen kunnen kijken: Liane van der Linden (directeur Kosmopolis Rotterdam), Anna Elffers (docent Cultuur & Publiek aan de Universiteit Maastricht, zelfstandig onderzoekster), Hugo Mulder (directeur SONOR Rotterdam), Eddy Tutuarima (freelance adviseur) en Frans Meijer (voorzitter commissie, voormalig directeur bibliotheek Rotterdam). De commissie heeft een adviserende functie. Het heeft als taak de samenhang tussen de diverse onderdelen van het Actieprogramma te bewaken, de uitvoering ervan te begeleiden, te zorgen voor een goede monitoring en evaluatie en plannen en verslagen te beoordelen.

Werkbezoeken

Toen de huidige commissie vier jaar geleden in het Actieprogramma stapte, voerde deze al vrij snel een belangrijke verandering door. Voorzitter Frans Meijer: 'We vonden dat we ons zichtbaar moesten maken voor de culturele instellingen. Daarom hebben we werkbezoeken in het leven geroepen. In tweetallen gingen we langs bij de instellingen voor een gesprek, en dat doen we nog steeds. Op die manier komen we erachter wat er leeft bij de instellingsdirecteuren, hoe ze tegen het Actieprogramma aankijken en waar kansen liggen.' De werkbezoeken bleken nuttig. Door kritische vragen te stellen kreeg de commissie meer inzicht in de beweegredenen van

de instellingen en konden ze inspelen op kansen en drempels. Zo'n vier keer per jaar kwam de commissie bij elkaar om hun ervaringen en inzichten uit te wisselen en aanvragen te bespreken.

Missie geslaagd?

Het Actieprogramma is bijna afgelopen. Na acht jaar moeten de instellingen het zelf doen. Over de vraag hoe succesvol het programma was, moeten de commissieleden even nadenken. 'Het vergroten van de cultuurparticipatie van nieuwe doelgroepen is een moeizaam proces, maar het heeft wel wat opgeleverd,' is de conclusie van Anna Elffers. 'Eigenlijk is acht jaar te kort, het komt nu pas echt op gang.' Meijer is het met haar eens, hoewel hij het ook goed vindt om een limiet te stellen: 'Er komt een moment dat je het los moet laten en dat de instellingen het zelf moeten doen.' Of dat gebeurt, is de vraag. Hugo Mulder: 'Het hangt heel erg van de cultuur van de instelling af hoe er met het Actieprogramma wordt omgesprongen. Zij geven regelmatig aan geen tijd of geld te hebben voor het Actieprogramma, maar ons inziens moeten ze meer prioriteit geven aan cultuurparticipatie.'

'Pas over een jaar kun je beoordelen wat effecten zijn geweest van het Actieprogramma.'

Dat is ons van sommige instellingen wat tegengevallen.' Meijer merkt op dat we misschien pas over een jaar kunnen beoordelen wat de effecten van het Actieprogramma zijn geweest, omdat het zich nog ontwikkelt. 'Pas dan kun je zien in hoeverre de gedachte van het Actieprogramma is ingebed.' Voorbeelden van instellingen die ontzettend hun best hebben gedaan voor het Actieprogramma, maar er zelf ook heel veel uit hebben gehaald, zijn Villa Zebra en het Historisch Museum Rotterdam, aldus de commissie. Mulder: 'Bij hen past het ook. Hun doelstelling leent zich er goed voor om de wijken in te gaan. Voor sommige musea en gezelschappen heeft het Actieprogramma echt wat opgeleverd, voor andere niet.' Meijer: 'Als de directeur het ziet zitten, sijpelt het vanzelf door in de rest van de organisatie. Maar als er een medewerker wordt aangewezen die zich moet bezighouden met het Actieprogramma, terwijl verder niemand zich er verantwoordelijk voor voelt, dan wordt het niks. Soms was het lastig om de instellingen te benaderen. We wilden ze graag helpen, maar we zijn natuurlijk niet in staat om de organisatiecultuur van zo'n instelling helemaal om te gooien.' De commissie heeft weliswaar een begeleidende functie, maar wanneer zij ontevreden is over het verloop houdt zij vinger aan de pols. In het geval van het Cluster Jongerenmarketing hield dit in dat de

commissie om de tafel ging zitten met de trekkers van het Cluster. Zij hebben mede naar aanleiding daarvan het programma aangepast, waardoor dit nu succesvol verloopt.

Toekomstmuziek

De grote vraag is of de culturele instelling in Rotterdam nu het Actieprogramma eindigt zélf verder gaan met het bevorderen van cultuurparticipatie van nieuwe doelgroepen. Of zakt dat nu als een plumpudding in elkaar? Mulder: 'De instellingen hebben er hulp bij nodig. Er zijn twintig Vogelaarwijken in Rotterdam. Juist in dat soort wijken moet je kunst en cultuur inzetten, omdat het een verbindende factor is. Dat zien ook woningbouwcorporaties. Zij kunnen de functie die het Actieprogramma had ook oppakken.' Daarnaast komt er een vervolg op het Actieprogramma in de vorm van een Programma Cultuurparticipatie. De commissie heeft bovendien het volste vertrouwen in de cultuurscouts, die in negen deelgemeentes in Rotterdam actief zijn en blijven, ook als het Actieprogramma afgelopen is. Meijer: 'De rol van de cultuurscouts is cruciaal. Hun komst is een van de grootste successen van het Actieprogramma.'

Orkestmuzikant over Cultuurbuur

Remko de Jager (37) speelt al elf jaar trombone bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest. In 2000 werden hij en zijn collega's van de trombone/tubagroep (de zogenaamde lowbrass van het RPhO) voor het eerst gevraagd om in het kader van het wijkprogramma Cultuurbuur op te treden in een LCC (Lokale Cultuur Centra). Het doel daarvan is om publieksbereik van Rotterdamse kunstinstellingen te vergoten. Acht jaar later speelt hij er nog steeds, en met plezier. Want niet alleen voor het publiek is het een bijzondere ervaring, maar ook voor de artiest.

Hoe was de eerste keer in een LCC voor jou?

'Ik vind het altijd leuk om te spelen, zolang ik maar kan spelen wat ik mooi vind en er publiek is. Haast nog leuker is het als dat publiek nog nooit naar het Philharmonisch geweest is en ons niet kent. Die mensen moet je nog echt veroveren. Voor mij was die eerste keer een bijzondere ervaring. Je bent gewend om voor zalen

met 2500 man te spelen, waarbij je 30 meter van de eerste rij vandaan zit. In een LCC zit honderd man, en die zitten heel dichtbij. Dat verandert de sfeer totaal.'

Hoe omschrijf je de sfeer tijdens de optredens?

'Het is ongedwongen, gezellig. Er is interactie. We moeten altijd lachen. We praten met het publiek, we vertellen ze over klassieke muziek, want vaak weten ze er weinig van. Dat geeft niks, wij vinden het leuk om hun vragen te beantwoorden.'

Heb je de indruk dat er nieuwe publieksgroepen aangeboord zijn?

'Je ziet vaak dezelfde gezichten terugkomen, maar de trouwe fans nemen wel nieuwe bezoekers mee. Buren, familie of kennissen. Het zijn geen mega-aantallen, maar het publiek groeit gestaag.'

Wat is je leukste herinnering van acht jaar ACB?

'We hebben een heel trouwe bezoeker, die geen concert van ons overslaat. Of we nou in LCC 't Klooster of De Larenkamp stonden, hij was er. Hij had nog nooit een instrument bespeeld, maar vond het onze optredens zo leuk, dat hij trombonelessen heeft genomen. Dat hij nu een instrument bespeelt, komt door het Actieprogramma.'

Kunst in de Openbare Ruimte

In Rotterdam beperkt Kunst in de Openbare Ruimte zich niet tot het centrum van de stad. Integendeel. Siebe Thissen over Kunst in de wijken, waar steeds meer aandacht komt voor nieuwe media.

Met Kunst in de Openbare Ruimte wil het CBK het stedelijk kunstklimaat versterken en het draagvlak voor kunst vergroten. Door opdrachten aan jonge kunstenaars en kunstenaars met een meervoudig culturele achtergrond te verstrekken wil het CBK een algemeen, niet-ingewijd kunstpubliek bij kunstwerken in de openbare ruimte betrekken. ‘Op het gebied van kunst in de openbare ruimte is Rotterdam een van de spannendste steden,’ vindt Siebe Thissen, hoofd Kunst + Openbare Ruimte bij het CBK in Rotterdam. ‘Het is een broedplaats van nieuwe inzichten en kunstprojecten.

‘Op het gebied van kunst in de openbare ruimte is Rotterdam een van de spannendste steden.’

De lokale kunstenaars kunnen zich meten met de internationale gasten die geregeld in de stad komen werken.’ En de kunstwerken staan bepaald niet alleen in het centrum. Ook in wijken als Charlois, Crooswijk en Spangen vind je de meest bijzondere kunstwerken, gewoon op straat. In het kader van Actieprogramma Cultuurbereik zijn zeer uiteenlopende projecten gerealiseerd, vaak door kunstenaars die zelf uit de wijken komen. ‘Wat ik interessant vind,’ zegt Thissen, ‘is de toenemende expertise rondom nieuwe media. Zo hebben we een film gefinancierd die zich afspeelt in het graffiti-milieu in de Rotterdamse wijken en zich richt op jongeren. De film heet Fatcap Express, werd gemaakt door Danny Stolker alias KAS, die onbekende, Rotterdamse acteurs vroeg om met hem mee te werken. De film reist nu door de wijken, en is vertoond op verschillende festivals, zoals Oorwarmers in het NAI. Ik vind hem exemplarisch voor nieuwe ontwikkelingen in de kunst en een nieuwe relatie tot ‘de wijk’.

Danny Stolker is bekend als KAS en maakte een film over twee graffitiartiesten:

Fatcap Express

Waar gaat Fatcap Express over? ‘Ik wilde met de film niet zozeer laten zien hoe mooi (of lelijk) graffiti is, maar wie de mensen zijn die het doen. Achter ieder klein krabbeltje op straat zit een persoon met een leven. Van baldadige veertienjarigen tot mannen van dik in de dertig, die een normale baan hebben.’

Voor wie heb je hem gemaakt? ‘Voor iedereen. Mijn bedoeling was een film te maken die voor insiders klopt, maar voor outsiders ook leuk is om te zien.’

Heb je wijkbewoners betrokken bij het maken van de film? ‘Ja, ik heb bijvoorbeeld een groot gedeelte van de bijrollen direct uit de vriendenkring van hoofdpersoon Geoffrey gehaald. Ik vond het belangrijker dat de karakters van de acteurs klopten bij de rol die ze moesten spelen, dan dat ze acteerervaring hadden.’

Was het van begin af aan de bedoeling om ermee de wijken in te gaan? ‘Jazeker, kunst hoort overal, dus ook daar...’

Wat zijn de reacties van het publiek in de wijken?

‘Goed! Zowel van doorgewinterde graffiti-artiesten tot huismoe- ders en hun kinderen.’

WWW.CBK.ROTTERDAM.NL/OPENBAREKUNST/

WWW.CHECKMEPRODUKZIES.COM

ROFFA 5314

Nieuwe doelgroepen binnen de doelgroep

ROFFA 5314 is een project van Historisch Museum Rotterdam over een grote groep jongeren uit Rotterdam-Zuid, die zich identificeert met het getal 5314, de code van hun metrozone. De liefde voor hun wijk is diepgeworteld. Daarover werd voor de derde keer voor en door jongeren uit de wijk een magazine ontwikkeld en een evenement georganiseerd. Dit keer in de buitenlucht, met als thema sport.

In het kader van Cultureel erfgoed in de wijken verdiepte het Historisch Museum Rotterdam zich in een van de eerste wijken waar een grote groep mensen met een andere culturele achtergrond in Rotterdam zich vestigden: de Afrikaanderwijk. Al snel ontdekte het museum dat de jongeren in Rotterdam-Zuid buitengewoon trots zijn op hun wijk, en dit uitdragen door ‘5314’ op muren en bushokjes te spuiten en in raps te verwerken. Hun muziek, manier van praten, kleding en graffiti: alles is doorspekt van hun liefde voor de wijk. Het museum wilde er meer van weten en startte het project ROFFA 5314 op. Het museum ontwikkelde een magazine om deze bijzondere cultuur vast te leggen. Het project omvat vier edities, voor en door jongeren uit Rotterdam-Zuid. Onlangs verscheen het derde nummer van het magazine ROFFA 5314. Het stond weer vol met alles wat de jongeren die 5314 ‘representen’, belangrijk vinden. Van straatmode (Southfits) en voetbal tot hangplekken en muziek. Het magazine kwam twee keer eerder uit. Beide keren ging het verschijnen gepaard met een feest in de Maassilo, vol optredens van lokale helden. Artiesten als Operatie Zuid, Phatt,

Tuigcommissie en Heinek’n wisten een trouwe groep liefhebbers van hiphop naar de Maassilo te krijgen. Echter, de groep die 5314 in zijn hart gesloten heeft, is groter dan de hiphop- en de urban scene alleen. Uit onderzoeken van het Historisch Museum naar de ‘volg-groep’ van 5314, bleken ook veel Feyenoordfans zich te identificeren met hun metrozone en niet zelden tatoeages met ‘5314’ of ‘South Side’ te bezitten. Om ook hen te bereiken, en te betrekken bij het project, koos het museum ervoor om het derde evenement in de buitenlucht te laten plaatsvinden, met de nadruk op sport en spel in plaats van op muziek. Op 12 oktober vond het plaats rondom Buurthuis de Dam en de Persoonshal, met onder meer breakdance workshops, basketbal, een voetbalclinic, gaming en het balspel panna. Ook was er een postcodecompetitie waarbij een 5314-bokaal werd uitgereikt. ‘Door sportieve activiteiten hoopten we een bredere doelgroep te bereiken,’ vertelt projectleider Heleen de Jong. ‘En dat is gelukt. Buiten is de drempel lager. Als je op straat loopt en je ziet dat ergens iets leuks aan de gang is, wordt je nieuwsgierigheid gewekt. Er is geen entreeprijs, je kunt gewoon aanhaken als je zin hebt.’ Aanvankelijk was het event gepland voor eind september. In verband met de Ramadan is het verschoven naar 12 oktober, om ook de Marokkaanse en Turkse jongeren mee te kunnen laten doen. Het evenement wordt ingezet als middel om met de doelgroep in contact te komen. Want voor de rest van het onderzoek en de vierde editie van het magazine ROFFA 5314 is input nodig. ‘Veel islamitische jongeren krijgen nieuwe kleren voor het Suikerfeest. We zijn van plan daar een reportage over te maken in ROFFA 5314. We kijken naar wat er speelt en hoe we daar op in kunnen haken.’ Een vierde editie van het magazine en bijbehorend evenement staan gepland voor eind dit jaar. Sport en muziek blijven daarin belangrijke thema’s. Ondertussen blijft de Hyves-pagina actief (www.roffaroffa5314.hyves.nl) en kunnen de jongeren voor foto’s van voorgaande evenementen terecht op WWW.ROFFA5314.NL

WWW.ROFFA5314.NL

Agenda | Okt/nov/dec

ERFGOED IN DE WIJKEN

Panorama Hillegersberg

Panorama Hillegersberg geeft een impressie van het leven in Hillegersberg en de verhalen van de mensen die er wonen. Het beginpunt wordt gevormd door de portretten van kinderen van Basisschool Hildegart en de spullen die zij graag willen bewaren, aangevuld met verhalen en portretten van andere Hillegersbergbewoners. Voor meer informatie over de presentatie zie www.historischmuseumrotterdam.nl.

CULTUURBUUR

Poets Piraat – Gato Bizar (4+)

Poets Piraat is de allerbeste poetser van het land. De hele dag boent, schrobt, veegt en poetst hij werkelijk alles wat hij tegen komt. Maar als hij op een dag opgewekt aan een nieuwe klus begint, wordt alles niet schoner, maar steeds vuiler. Poets Piraat laat het er niet bij zitten en gaat moedig op onderzoek uit...

Woensdag 5 november 14:00 uur LCC Zevenkamp
Woensdag 19 november 14:00 uur LCC De Hoekstee
Woensdag 10 december 14:00 uur LCC 't Klooster

Musicals – RPhO

Wordt meegesleept in de wereld van de musical door de vier trombonisten van het RPhO. Zij brengen bekende en minder bekende musicalthema's, bewerkt door Steven Verhelst voor trombonekwartet.

Donderdag 20 november LCC Castagnet

Around the World - RPhO

Dit programma is een muzikale wereldreis, waarbij de route voert van de Argentijnse tango via Amerikaanse marsen en Duitse Egerländer-muziek naar de Spaanse flamenco. De musici geven tijdens het optreden tekst en uitleg over de muziek en hun instrumenten.

Zaterdag 22 november LCC Larenkamp

MURPH – Meekers Uitgesproken Dans

In MURPH! wordt een nieuwe wetmatigheid ontdekt: ieder van ons heeft zijn eigen Murph, een klein ondeugend kloontje van jezelf. In deze voorstelling krijgt de wet van Murphy 'als het mis kan gaan, dan gaat het vroeg of laat ook mis', een andere draai. Bestaan de Murphen echt? In deze voorstelling wél!

Woensdag 17 december 14:00 uur Theater Musica

Mozarts Toverfluit – Cordua & Magnus

Een voorstelling geïnspireerd op 'Die Zauberflöte' van Wolfgang Amadeus Mozart. Door de magische kracht van Mozart's toverfluitje ontmoet Papageno verschillende wezens. In ieder wezen herkend hij iets van zijn droomvrouw Papagena maar ze zijn het net niet helemaal. Zal hij de ware vinden?

Woensdag 17 december LCC De Zevensprong

Alfabetsoep – Meekers Uitgesproken Dans

Een niet-zo-klein meisje Candy wil naar 'Toetjesland', waar alleen toetjes zijn en waar je beslist geen spruitjes te eten krijgt. Haar zoektocht voert haar door een vreemde voedsel-fantasiewereld, waar ze zwaar op de proef wordt gesteld.

Woensdag 10 december LCC De Hoekstee

CONTACTGEGEVENS CULTUURSCOUTS

Charlois

Cultuurscout: Jolanda Copier
 Theater Zuidplein
 Zuidplein 60
 3083 CW Rotterdam
 010-2030281

Delfshaven

Cultuurscout: Esther Gernette
 Catherina Beersmansstraat 2
 3025 EE Rotterdam
 010-2718425

Feijenoord

Cultuurscout: Roelof Kok
 Maashaven O.z. 230
 Postbus 9555
 3007 AN Rotterdam
 010-2918005

Hillegersberg-Schiebroek

Cultuurscout: Eddy Kaijser
 Melanchtonweg 100
 Postbus 34020
 3005 GA Rotterdam
 010-4615557

Hoogvliet

Cultuurscout: Carolien Ruigrok
 Middenbaan Noord 47
 Postbus 600
 3190 AN Hoogvliet
 010-4726564

IJsselmonde

Cultuurscout: Sanne Nelissen
 Groene Tuin 293
 3078 KG Rotterdam
 010-4834371

Kralingen-Crooswijk

Cultuurscout: Margot van Asseldonk
 Oostzeedijk 276
 Postbus 22350
 3003 DJ Rotterdam
 010-2060854

Noord

Cultuurscout: Sanne Karen Lansdaal
 Eudokiaplein 35
 3037 BT Rotterdam
 010-4439999

Prins Alexander

Cultuurscout: Menno Rosier
 Ambachtsplein 141
 3068 GV Rotterdam
 010-4563993 / 06-17161954

COLOFON

Deze nieuwsbrief is een uitgave van het Actieprogramma Cultuurbereik Rotterdam en is bestemd voor iedereen die geïnteresseerd is in het Rotterdamse Actieprogramma.

SAMENSTELLING: Margreet Heuvelman en Olga Smit (dienst Kunst en Cultuur, Gemeente Rotterdam) en Campagneteam van Stichting Rotterdam Festivals | **REDACTIE/ TEKSTEN:** Elsbeth Grievink | **ONTWERP:** Annemarie Mosterd (annemariemosterd.nl) | **VORMGEVING/ILLUSTRATIES:** Karla de Witte, Annemarie Mosterd **DRUK:** De Maasstad, oplage: 1000 | **DIGITAAL EXEMPLAAR:** www.dkc.rotterdam.nl | **REACTIES/SUGGESTIES:** mail@elsbethgrievink.nl